HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 131v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uocet ppls di iacob ⁊ israel ⁊ iudas
et effraim et ioseph ⁊ xpianus. Qui
cuq; enim iurauerit in ra nequaq
iurabit in ydolis et falsis dis ⁊ in do.
Que sentencia rursu amen. signaculo
conpbat. Porro iuxta lxx. qui p amen
uerum dm interpretatur ⁊ benedicat ds
uerus ⁊ qui iurat sup terram iuret
p dm uerum. n errore arrianor. refe
rimus ad psonam di tm patris de quo
scriptu e. ut cognoscant te solu uerum
dm ⁊ que misisti ihm xpm ⁊ ad filiu
qui et ipse ds uerus est dicente euu
glia iohanne: Venit filius di et dedit no
bis mente ut cognoscamus uerum et
simus in uero filio eius ihu xpo. Iste e ue
rus ds ⁊ uita eterna. Si enim saluator
de se loquit ego sum ueritas consequen
ter uerus ds auertate nom accepit
ut neq; m sedm falsos dos appellet bs.
si; sedm uerum dm patre ⁊ ipse sit ue
rus ds. Alioqui si n e uerus. erit ydo
lor similis qd redundet in capita
eorum. qui xpm uerum dm negant. Hoc
est nomen nouum. qd ei in apokalipsi
sup calculos scribitur: euuntoto or
be benedicit. Quia obliuiom tra
dite sit angustie priores et quia ab
scondite s a oculis nris. Ecce enim e
go creo celos nouos ⁊ tam nouam ⁊
n erunt in memoria pora ⁊ non ascen
dent sup cor: et gaudebitis ⁊ exulta
bitis usq; in sempiternum in his que
creo ego. lxx. Obliuscetur enim tribu
lationis prioris ⁊ non ascendet sup
cor eor. Erit enim celum nouum
et terra noua ⁊ non recordabunt
priorum ⁊ non uenient sup cor eor.
et gaudium ⁊ exultacionem inue
nient in ea. Causa letitie et confessi
onis di uiui e. quia eterna angus
tiarum prior succedit obliuio. ut
nequaquam ydolor meminerint et er
roris pristini. et ad lucem de tenebris
transeant ⁊ eterna beatitudine p
fruantur: Obliuiscent enim pristina
mala non obliuione memorie. et suc
cessione bonor uxta illud qd scrip
tum e. Indie bona obliuio malor.
Et alibi. Afflictio hore obliuione
facit deliciarum. eo qd in angustiis
constitutu. nequaquam uoluptatib;
pstinis uxta errore. epicuri animo
p fruant. licet possit ⁊ hoc dici qd in
celo nouo ⁊ tra noua. omnis euertu
tionis pstine memoria deleat. nec
hoc ipsum pars malor sit. prioris
angustie recordari. Celum au no
uum ⁊ terram nouam q putant in
terire omia que cernim euuglii in
t pantur testimonio. celum ⁊ tra
pransibunt ⁊ pauli apli. que enim
uident tempalia sit. que n uident
eterna. Porro qui nouitatum com
mutacione in melio ⁊ n elementor
arbitrant interitu ullo utunt ex
emplo. A principio terram tu fun
dasti dne ⁊ opa manuum tuarum sit
celi. Ipsi pibunt tu aute pmanes
⁊ omnes sicut uestimtu uetera scet
⁊ quasi amictum inuolue eos ⁊ mu
tabunt. In q pspicue demonstrat.